

mig, at en Nødvendighed derfor kun kunde være tilstede, hvis man forudsatte, at et Sogneraad kunde være i sin Heelhed eller dog i sit Flerstal demoraliseret i den Grad, at det vilde betrage Communen for dens Indtægter; ellers seer jeg ikke, at der kan være nogen Fare ved at overlade det til den sognevalgte Sognebestyrelse selv at udfinde de Mænd, som den anseer for bedst skikede til at foretage Revisionen af Sognets Regnskab. — Skulde man desuden kunne forudsætte en saadan gjennemgaaende Demoralisation hos en af Sognebeboerne valgt Sognebestyrelse, saa veed jeg ikke, hvori man vil finde en Garanti for, at ikke ogsaa de to af Sognebeboerne valgte Revisorer ere i samme Grad demoraliserede. Jeg betragter det som et unødvendigt og skadeligt Omstøb at foretage flere umiddelbare Valg end nødvendigt, og jeg troer ikke, at det vil bidrage til at sætte den sognevalgte Sognebestyrelse i det rette Forhold, naar man ved Siden af den vil sætte et Par sognevalgte Revisorer til at see dem paa Tingrene, medens man dog tillige overlader det til samtlige Sognebeboere, idet Regnskabet skal fremlægges til almindeligt Eftersyn, at eftersee, hvorledes Sognets Anliggender ere blevne bestyrede, forsaavidt de maatte finde Anledning dertil. — Min ærede Gjenbo (Magius) har atter idag anbefalet sit Vnderingsforslag til § 21 til en Forbedring af de Militaires Kaar eller rettere sagt til en Sikkring af, at de Militaires Kaar ikke skulde blive ringere, end de nu ere, forsaavidt en ny militair Lønningslov ikke kommer til at træde i Kraft paa samme Tid, som det sandsynligviis vil see med Forslaget til denne Lov, hvis nuværende § 21 vil kaste en ny Byrde over paa de Militaire. Det forekommer mig imidlertid, at man ogsaa kan argumentere fra, at der, naar man ved det communale Lovforslag har berøvet de Militaire den Afgiftsfrihed, som de nu have, vil være en saameget større Tilbøielighed til gjennem Lønningsloven for dem at erstatte dem deres Tab herved. Jeg henlede dog allerede iforgaars det ærede Medlems Dymærksomhed paa, at man gjennem en militair Lønningslov kun vil kunne erstatte de Tab, som man ved nuværende Lovforslags § 21 vil tilføie tjenstgjørende Militaire, men derimod ingenlunde de

Tab, som man derved vil tilføie militaire Pensionister. Det forekommer mig derfor, at, dersom der overhovedet skulde være nogen Anledning til i nuværende Lovforslag at tage et saadant Forbehold, som det i Vnderingsforslaget under Nr. 13 indeholdte, vilde det dog meest passende kunne indskrænkes til kun at gjælde de militaire Pensionister og dem, der i dette Tilfælde have en Ret til at nyde det omhandlede Beneficium. Forsaavidt det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Magius) anførte, at de Militaire ved Erlæggelsen af en Maanedes Forbedringsgage skulde have erhvervet en Ret til en saadan Skattelettelse, saa maa jeg dog bemærke, at, naar man ikke har anseet det for en Retsskrænkelse, at fratage de Militaire, der opholde sig i Kjøbenhavn, denne Skattelettelse, saa kan jeg heller ikke see, hvorledes det nu skulde kunne blive en Retsskrænkelse paa samme Maade at berøve de Militaire udenfor Kjøbenhavn den. Saavidt jeg erindrer, er det forøvrigt i det nu foreliggende Forslag til en militair Lønningslov foreslaaet, at Erlæggelsen af denne Maanedes Forbedringsgage skal bortfalde. — Da det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Bindeshøll) har taget sit Vnderingsforslag angaaende Sognepræstens Tiltrædelse til Sogneraadet i Fattigvæsenssager tilbage, er der ingen særlig Anledning for mig til nu at indlade mig nærmere paa det af ham i hans Foredrag idag reiste Spørgsmaal. Jeg maa dog ganske i Almindelighed udtale som min Formening, at det vilde være meget uheldigt, om man vilde udelukke Sognepræsten fra som valgt Medlem af Sogneforstanderskabet at kunne tage Deel i Forretningsførelsen, og om man vilde forbyde, at det skulde kunne paalægges ham som valgt Formand at tage væsentlig Deel i Besørgelsen af de communale Forretninger. Jeg troer, at man der, hvor der er det rette Forhold tilstede mellem Præst og Menighed, ikke let vil kunne risicere, at Menigheden imod Præstens Villie skulde ville paalægge ham et saa byrdefuldt Gjern. — Blandt de Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) gjorde til de forskellige Paragrapher i Lovforslaget, var der nogle, der handlede om de to forskellige Udtryk, Indstillinger og Forslag, der ere brugte i de Para-